Any XXVIII — Vendrell, 4 de Març de 1933 — Numero 1404

# El Raix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

# TRÍPTIC

**4 DE MARÇ DE 1874.**—Una vila feinera s'adorm confiada en una nit serena que vigila la Lluna amorosida en mig d'un ambent suau anunciador de la veïna primavera; tot era repós i amor a la llar; mitja nit senyalada amb les llargues batallades de les dotze hores i res feia preveure que anava a pertorbar-se violentment el ritme de la vida que transcorria normal entre'ls vendrellencs. De prompte els crits d'alarma dels pocs que vigilaven posa en tensió als que encara no dormien; uns trets llunyans aixequen l'alarma; algunes queixes dolorides i uns renecs secs alarmen als que's desperten i de seguida, arreu, descàrregues i més descàrregues de fuselleria; la lluita entaulada barroerament; el vilipendi de la deshonra tacant ànimes innocentes; el saqueig innoble atiant l'odi del sorprés i la copdícia del saltejador; el pànic dels confiats, dones, nens i vells; la defensa coratjosa d'un grapat de valents que sols ab ndonaven els llocs davant la inutilitat del sacrifici; la manca de paraula dc ada a uns herois que eren tot seguit vilment afusellats; la ràbia dels vençuts per abandò dels governants; la tristesa pels sers perduts; el puny clós del desesperat... i mil coses més, enllumenat tot per l'incendi de moltes cases quines fumeres devenien com glaces de dol damunt la vila...

Tal era el drama viscut per els vendrellencs en aquella jornada fraticida que posà una ferida difícil de guarir a l'ànima vendrellenca.

—

**4 DE MARÇ DE 188... DE 189... DE 190...**—Al toc matinal de l'Ave-Maria les campanes, amb els seus droncs reposats, escarnits per la campaneta del rosari, aixequen a Déu una oració per els qui l'any 1874 caigueren en defensa de la vila i porten un record als que la visqueren. Al temple s'hi resa un ofici funeral al que assisteixen les autoritats i nombrosos fidels. A mig matí son montats tots els estandarts i senyeres de les col·lectivitats vilatanes, sens mancar-ne una, totes ostenten llaços negres i els seus dirigents amb corones i la majoria de llurs socis s'encaminen vers la Plaça Nova, on la mùsica llença els sons planyívols d'una marxa funerària; les societats corals entonen composicions alegòriques i a seguit la comitiva en marxa pausada va seguint els més cèntrics carrers, parant-se de quan en quan per a donar peu a les cantades dels coristes recordant la gesta; tothom hi va vestint els millors trajos; els vells expliquen als joves les tristes gestes d'aquell jorn, comentant les malvestats i escenes violentes de que foren testimonis muts els llocs i les cases per on hom va passant. Després, en arribar al Cementiri, i fent-se pas entre la multitut atapeïda al voltant de la tomba dels que moriren, es ret tribut de memorança als que caigueren aquell jorn i totes i cada una de les societats tenen un parlament de condol i gratitut... A la tarda hom fa festa i al café o a l'espectacle encara tot gira al voltant del record de la jornada que va esfumant-se amb els anys; però que deixà tan fonda cicatriu en l'ànima vilatana que difícilment serà del tot oblidada.

—

**4 DE MARÇ DE 1933.**—Fa ja cincuanta nou anys que passaren aquells fets vandàlics; els qui llavors eren criatures avui son ja vells; els que poden recordar se d'aquelles horrendes escenes son ja vellets. La vila en celebrar el cinquantenari va voler deixar palesada la seva gratitut als seus defensors en aquella jornada, que llavors eren encara un bon estol i avui son ja escassos. Des de llavors el record de tan luctuosa data si be no ha continuat celebrant-se amb ostentació oficial, els vendrellencs es resisteixen a deixar-la en l'oblid. Es tan fonda i tràgica la ferida inferida a la vila que be pot dir-se que'l seu record serà cosa tradicional i que difícilment quedarà esborrada la seva cicatriu. Avui, aniversari del 4 de Març de 1874, tot i que oficialment ningù fa res per a perpetuar-la, tot i que les campanes no tocaran els droncs tristos de l'aniversari, son encara i seran tot-temps, nombrosos els vilatans que la recordaran, si no amb esgarrifances per les escenes un dia viscudes, per humana tradició d'agraiment als caiguts i als defensors que aquell dia saberen escriure una pàgina de lliberalisme patriótic.

Avui, amb la Republica instaurada, amb domini d'una llibertat conquerida per el poble cansat de suportar les tiranies monárquiques, el Vendrell, sense ostentacions, sense cap demostració exclussivista, recordarà una vegada més el 4 de Març de 1874, i des de'l fons de l'ànima dels vendrellencs s'aixecarà quietament una oració de gratitut als que caigueren i una pregària per a que mai més les lluites fratricides puguin escriure drames de tanta follia i barbarisme com el que la vila no sap oblidar.

## L'Assemblea de la Lliga

Els problemes vius de la politica de cada dia interessen més al poble. Encara hi ha, però, una massa que després de la febre electoral no es preocupa per res. I adhuc en dies d'eleccions vota uns noms perquè li son simpàtics. Poques vegades escolleix un programa. I en el cas extraordinari de votar un programa ho fa quasi sempre per suggestió i no per convenciment. La indiferència per la politica, per les realitats vives que commouen els pobles, encara s'arrapa en el pensament de molts ciutadans.

Aquests ciutadans, però, no s'acontenten en callar. Sovint diuen que el govern va malament i que les lleis son injustes i etc. etc. I és que volen presumir d'una suficiència inexistent; suficiència que sols pot obtenir-se amb la documentació i la gimnàsia mental.

La tristesa de la politica espanyola consisteix en què tothom s'imagina que és prou competent per a ésser ministre d'Hisenda, sense tenir cap noció de la Hisenda Pública. I hom descuida, en canvi, de preocupar-se de les coses que tot ciutadà, com a tal, no pot negligir. Es obeint a aquesta trista realitat que massa gent s'esgarrifa davant l'atac persistent contra la llibertat d'ensenyança i no fa res per a propagar la idea contrària fins aconseguir el triomf de la llei que sanciona i el dret de lliure ensenyament.

I ningú pot desconèixer que Lliga Catalana, en el seu programa recull aquesta aspiració de gran part del poble. Nosaltres ens planyem de la inexistència d'una vera llibertat d'enseyament a Espanya i per tant a Catalunya. Els països més cultes son els que gaudeixen de major llibertat, en aquest ordre. Que el servei de la cultura sigui, constitucionalment funció essencial de l'Estat, no vol pas dir que n'hagi d'ésser ni en pugui ésser monopoli.

Moltes de les institucions privades de cultura han desenvolupat a Catalunya i a Espanya una actuació mil vegades més profitosa pue la pròpia de l'Estat. L'Institut de Cultura i Biblioteca popular de la Dona, que amb tant d'encert dirigeix a Barcelona la Sra. Bonnemaison, vidua Verdaguer i Callis, n'és un exemple. Les ordres religioses han fet en aquest aspecte, una obra eminentment patriòtica. Molts dels homes que, avui, defensen el Progecte de Llei de Cofessions i Congregacions religioses s'enorgulleixen, interiorment, de la cultura que reberen en els centres escolars religiosos.

Económicament, també hem de defensar la llibertat d'ensenyament. Gran nombre de la població escolar d'Espanya està sense Escola. Encara que el Ministre d'Instrucció Pública improvitzi noves Escoles i nous Mestres no pot arribar al minim indispensable. Només a Barcelona passen de trenta mil els infants que reben instrucció en els col·legis congregacionistes. I en el conjunt d' Espanya el total dels infants que l'any passat eren instruits en les Escoles Congregacionistes pujava a més de sis cents mil, és a dir una tecera part del nombre d'infants que van a l'Escola.

Quant a Catalunya, concretament, mentre subsiteixi en la seva redacció actual l'article setè de l'Estatut caldria gestionar de l'Estat que la Generalitat pugui exercir en el territori de Catalunya les funcions reservades a aquell en aquest aspecte.

A l'ensems cal intensificar el prestigi en les nostres institucions culturals, com l'Institut d'Estudis Catalans. Treballar per l'obtenció de l'autonomia de la Universitat i preparació dels nostres professors i fomentar les edicions catalanes, les biblioteques, el cinema educatiu, la ràdio i centres de lectura, com el de Reus—vertadera Universitat Popular—, així com també preocupar-se de l'ensenyança industrial, agricola, comercial i artística, base de la cultura dels nostres treballadors i de la riquesa general de Catalunya.

Lliga Catalana, precisament en l'ordre cultural té l'honor d'haver heretat la història de les realitzacions de la Lliga Regionalista en institucions privades i corporacions públiques com n'és un magnific exemple la labor de la Mancomunitat des de la creació de Biblioteques i Arxius, a la de la Universitat Industrial, motiu de glòria per Catalunya.

J. M. GUIX I SUGRANYES

Barcelona, febrer, 1933.

# On son les nostres societats?

Aquesta és la pregunta que cada soci de les nostres incomtables societats caldria es fes per sí i s'en formulés la corresponent resposta tenint en compte que ens hem deixat endur per la correntia moderna i no hem posat l'esment que caldria en el problema greu que enclou la cultura social, del qual avui en sofrim les conseqüències.

Han passat un llarg seguici d'anys durant quin període si analitzessim la obra feta veuriem clar com les nostres societats han sigut dominades per la desolació, mal que avui encara hom experimenta i que esdevé cada dia més monstruosa. Son moltes les entitats que amparades per la «moderna» fórmula pretenen formar en el seu sí una biblioteca; però les que logren posseir-la no les veuen pas concorregudes, potser per manca de temps, com se sol dir, mes el cert és que sols aquestes reben les visites del bibliotecari quan hi va a fi d'obrir la estança i deixar entrar l'aire fresc per a foragitar la atmósfera corrompuda i amb tuf de reumàtic que despren la habitació on els centenars de volums reben la pols que'ls va ennegrint i rosegant despietadament.

Fa pena i causa tristesa veure en aquests locals la ciència tancada en les estanteries sens que ningú en vulga gaudir; i més pena encara en veure avui dia com hom bandeja del seu entorn les lectures literàries per a substituirles per altres marcadament subversives, quins llibres que les escampen son un veneno que no va directe al cervell però sí a despertar els instints desenfrenats causant l'enterboliment de la vida social que vivim.

Son llegits infinitat de volums sens posar esment en la importància que enclou la seva lectura que pot donar un resultat positiu o negatiu, doncs el llegir a voltes no suposa res, però de vegades ho és tot, segons l'esperit amb que hom llegeix.

¿Es que tots tenim el mateix grau de intel·ligència per a establir la perfecta armonia que caldria? Això ens demostra, si ens ho mirem detingudament, l'absurd del programa igualitari que enganya a tanta gent que tot ho espera dels improvitzats redemptors, sens, però, que ningú posi àlgom del seu esforç personal per aconseguir-ho. Bombes, rifles, revolvers, metralla... és aquest el camí que ens ha de portar a aconseguir la vertadera cultura i pau social?

Es per això que cal reaccionar de pressa. Cal que tots, sobre tot el jovent, fem un esforç vers la llum, desentenent-nos dels que ho veuen tot tan fàcil i fugint dels predicaires que després de sentir-los hom es queda amb l'anim excitat i el cervell a les fosques.

B. F. J.

Bisbal del Penedès, Febrer de 1933.

# El lector diu...

## I de l'afer de l'Hospital, què?

Voldriem que aquesta pregunta sortís els deguts efectes i d'una vegada s'acabés aquest estat d'apatia, abandò i vergonya que per tots els vendrellencs representa anar passant els anys sense veure lograda la solució d'un afer que no tan sols te en interdit el bon nom local, sino que està causant el més greu perjudici als interessos de l'Hospital i per tant perjudicant el modestíssim viure dels vendrellencs més humils i més desgraciats.

No anirem a resucitar cap campanya ni a exposar fets i coses de tots sapigudes ja de memòria; però si que una vegada mes ens cal apelar a aquestes columnes acollidores per a formular la pregunta que encapçala aquestes ratlles. Motiu de la pregunta? El fet de que'l Butlletí Oficial de la província de Barcelona corresponent al dia 27 del passat mes de Febrer, inserti un edicte del senyor Jutge de primera instància, número quatre, de Barcelona anunciant per el dia 24 del corrent Març, a un quart de una de la tarda, la venta en publica subhasta, i per tercera vegada, del terreny edificable situat al carrer de Lleó XIII del districte de Sant Gervasi, valorat en 50.098'60 pessetes, perteneixent al nostre Sant Hospital i embargat per donya Maria Barril Erolas, i que la dita subhasta sia sense subjecció a cap tipu de peritació per esser ja la tercera.

Caldria que això s'acabés d'una vegada. Tots aquells que han intervingut en tan desgraciat assumpte han d'esser els més interessats en voler-ho si és que de debò estimen al nostre pobre Hospital com en tantes ocasions han manifestat i nosaltres hem volgut creure.

De no fer-ho així no estranyin que la opinió se n'ocupi i fins i tot un dia, cansada d'esperar, ho exigeixi en forma més concreta.

*Un vendrellenc*

Nota: Tot i el present escrit, prego al senyor Barot que tant s'ha vingut preocupant d'aquest afer, que no el comenti.


# Banco de Vizcaya

**Casa Centra, Gran Via, 1.- BILBAO**

**Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes**

**Reserves: 57.626.577'50 pessetes**

**Sucursal al Vendrell**

**Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre de 1932**

| | |
|---|---|
| En compte corrent i imposicions a la vista. | Ptes. 339.511.786'30 |
| En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis. . . . . | » 135.211.972'45 |
| En imposicions a termini . . . . . | » 103.340.139'62 |
| Import dels valors propietat del Banc. . . . | 349.466.121'49 |
| Balanç al 31 de Desembre de 1932. . . . | 2.060 056.448'44 |

# CAIXA D'ESTALVIS

Serie A. 3'50 °|o anual - Serie B. 3'75 °|o anual

COMPTES CORRENTS:

A la vista 2'50 °|o Especials 3 °|o

IMPOSICIONS:

| | |
|---|---|
| A 90 díes . . . . . | 3'50 °|o anual |
| A sis mesos . . . . . | 3'75 » » |
| A un any . . . . . | 1'25 » » |



# Josep Serra Mañé

AGENT OFICIAL

Ford

Es complau en notificar als concursants de la **"Setmana Ford"** que el concursant que va aproximar-se més a les xifres de matriculació de cotxes **Ford** fou el

## Sr. Francesc Mollá

AVINGUDA 14 D' ABRIL, 67

VALENCIA

**corresponent-li, per tant, el regal del**

**Cotxe 8 H. P.**


# Del passat Carnaval

Vendrell ha volgut, aquest any, mostrar reminicències de ço que foren els seus Carnavals en altres temps.

I aquestes mostralles han fet que'l Carnaval que, d'uns quants anys ençà limitava les seves disbauxes amb tota llur follia en el clos d'una sala, sortís al carrer portant-hi la consegüent animació, mostrant aquell bon humor innat en la joventut i aquell altre no menys bon humor del que no poden ni volen desempellegar-se altres elements més granats.

I en la desfilada hi ha hagut de tot: *moros y mehalla dispuesta a batirlos*, sense feina de copalta, gitanos d'aquells que no han tingut mai ganes de fer-ne de feina, músics d'altura, tant per el seu tamany com per tenir les seves juntes al terrat; xiroies criatures de volquers a gran velocitat; tocatabals ensinistrats més que cap polític en el maneig de les masses, i fins i tot una *Miss Vendrell* de pes plom, tots desfilant pels empedrats (mes no adoquinats) carrers de la vila, logrant fer obrir tant sols un finestrò dels finestrals de l'alegria, doncs malgrat la gatzara no va obrir-se aquell finestral de bat a bat per a riure a rialla plena.

En els saraus—tres sales, tres, n'han funcionat i diem de la falta de locals—un plè i unes empentes de feu-vos-ho com volgueu, tot i tractar-se, com si diguessim, de saraus civils.

El Club va fer un sarau, diem-ne mixte, doncs hi havia máscares i descarades, indumentària corrent i disfresses, quin sarau podria calificar-se de ball de la Societat de Nacions, ja que allí s'hi congregaren americans de totes les repúbliques de l'altre món, russos, francesos, anglesos, sobre tot anglesos, que varen cobrar a colps de bola de neu, i gràcies, perque, vaja se n'ha gastat de paper aquest Carnaval; boles al «Centre Vendrellenc», serpentines, que son mes inofensives, al «Centre Industrial», *confetti* i boles, barrejats, a l'«Esbargiment i Cultura», fulles declaracions a la *derecha entrando*... en fi paper, paper, i poca plata.

Mes, ja està bé, sembla que tothom s'ha divertit i que s'ha procurat reexir en l'alegria d'altres temps i res te que veure allò que deien els nostres avis:

. . . . . .
i el blat a divuit
son molts que ballen
amb el ventre buid.

Podem, doncs, estar satisfets, com deia el vendrellenc Pó Mencionet a un amic seu la darrera vegada que va venir a veure el Carnaval, tot contemplant una passada:

—Me'n vaig satisfet, encara hi ha qui va al davant de la passada amb un paraigües obert i sense ploure...

ESPECTADOR

GRAN CAFÉ
TOSTADERO
PLAÇA UNIVERSITAT, 3 - BARCELONA

Restaurant
amb servei a la carta i un COBERT COMERCIAL a 5 pessetes compost de Entremesos, 3 Plats, Postres, Gelat, Pà i Vi.

Pastissería
el·laborada a la vista del pùblic.

Charcutería
Acuárium de Llagostes vives
ESPECIALITAT EN PEIX I MARISCS

Provi'l i será el nostre client Direcció: ESTEVE MIRÓ

Bar - Restaurant
Euzkel Jai
Plaça de l'Angel, 11 i Jaume 1.er, 2

Charcutería
Especialitat en Mariscs
Coberts Comercials a 5 Pessetes
MENÚ TOTS ELS DIES
Angules
Cabrit estil Basc
Bacallà a la Biscaina
Tripes estil Basc
OBERT TOTA LA NIT

Propietat de la Compañía Hispano Americana de Alimentación, S. A.

# LITERARIES

## ESCLATS

El saber guanyar diners
ho pót fer tothom del món,
mes saber-los conservar
no sap fer-ho pas tothom.

Es més fácil per tothom
el pujar de menys a més,
que'l saber-se conformar
de baixar de més a menys.

Tos ulls de centelles
i'ls llavis de foc,
com flames ardentes
encenen mon cor.

De aquell foc abrusador
ja només queda la cendra,
que'l caliu de mon amor
l'apagà ta indiferència.

Com més vá, més vaig veient
que'l ser bó de res serveix,
ja que al món, generalment,
qui més hi fá, més hi pert.

Per a ser ben bó no cal
ser fanátic ni devot,
que's pót ser digne i honrat
sense ser gens rel·ligiós.

No hi ha cap enterro ric
ni hi ha cap casament pobre,
que pel mort, tot s'ha acabat,
i pels nuvis tot és jòia.

Pels nous casats
tot és grandesa,
que'ls cantis nous
fan l'aigua fresca.

L'interés i l'ambició,
l'egoïsme i l'avaricia,
són unes males passions
que engendren tan sòls malícia.

Segons un savi, és el bès
l'aliment de la nostra ànima;
però a mí'm passa al revès,
com més beso, en tinc més ganes.

VALENTÍ CARNÉ

# ESPECTACLES

Deseu les robes virolades, mares de familia, que, en les passades festes, haveu tingut necessitat de remenar calaixos i caixes de núvia on s'hi guarda tot el luxe de l'antigor! Tanqueu amb clau les arquetes on hi teniu recloses, durant l'any, les llargues arracades de l'àvia i les ostentoses agulles de pit, entre seques fulles de rosa, valuosos records més preuats que'ls mateixos joiells de metalls fins i pedreria! Ja son passats els dies de disbauxa cridanera, en els quals, malgrat tot, també s'hi ha anat sentin la transformació que en tots els altres ordres de la vida ha sofert l'home. Les democràtiques «boles de neu» fetes de blancs paperets, posades a l'abast de tots els modestos passaments, i amb les quals s'acaren gent de totes classes, han substituït els confits i ametlles ensucrades, projectils de més contundència, i de més cost, en les batalles entre priviligiats. De la mateixa manera que'ls confits substituïren el llençament de monedes olímpicament tirades entre la plebs que seguia delirosa als pròcers del diner, enfatuïts del seu poder i de llur benestança.

Els «confetti» han encatifat—o empastifat - carrers i sales de ballarugues desfermades, i per molt de temps la seva presència diminuta i persistent constatarà com el cavall d'Atila el pás esbojarrat de Momo entre'ls homes posats d'acord per a retre-li grotescs honors. Les sales d'espectacles han tornat a arrenglerar els seients en el pati, i les cadires de les llotgetes hi son posades de cara a l'escenari, també. L'espectacle que durant aqueixos dies se desenrotllava a baix, i n'era tot-hom una mica actor, tornarà ara a ocupar el seu lloc apropiat, i actuaran allí els professionals de les arts espectaculars.

La blanca tela està estesa; la *concha* de l'apuntador ocupa el seu lloc. ¿Tothom està a punt? ¿Sí? Doncs «arriba el telón»

REFRAN

# BIBLIOTECA POPULAR

Obres de l'escriptor català Pere Aldavert, l'amic d'En Guimerà, mort recentment a Barcelona, que trobareu a la Biblioteca:

A la taleya.
A salt de mata.
A vol d'aucell.
Cantant i fent la meva.
D'altres temps.
Dels anys de la Fáccia.
Encare son de moda.
Feyna nova.
Feyna vella.
Furgant per tot arreu.
Nos ab nos. Articles d'are.
Per fer la dotzena.
Per matar l'estona.
Per no desdir.

### LLIBRES NOUS

Enciclopedia Universal Ilustrada Europeo-Americana. Espasa. Tomo VI y VII. Apéndice.

Agustí, Sant.—La Ciutat de Déu. Barcelona 1932. (Col lecció Sant Jordi núm. 29-30).

Mas i Parera, P.—Els valors bursàtils. Barcelona 1932. (Col. Pop Barcino núm. 86).

Ossorio, Angel.—Cartas a una señora sobre temas de Derecho Político. Madrid.

Ossorio, Angel.—Cartas a una muchacha sobre temas de Derecho Civil. Madrid.

Rovira i Virgili.—La Constitució interior de Catalunya. Barcelona 1932. (Col. Pop. Barcino núm. 87).

Iglesias, Ignasi.—L'Alosa. La fal·lera de l'amor. Barcelona 1932. (Obres completes. Vol. IX).

Curwood, James Oliver.—Corazones de hielo. Barcelona 1925. (Col. Aventura núm. 1).

Curwood, James Oliver.—El rey de los osos. Barcelona 1916. (Col. Aven. núm. 19).

León, Ricardo.—Alcalá de los Zegries, 8.ª edición. Madrid. (Colección de Obras Completas. Vol. V).

León, Ricardo. — Comedia sentimental, 3.ª edición. Madrid 1913.

Lull, Ramon.—Llibre de Meravelles. Barcelona 1932. Vol. II. (Els Nostres Clàssics volum 38).

Stevenson, Roberto Luis.—La Isla del Tesoro. Barcelona 1920. (Col. Aven. núm. 15).

Valera, Juan.—El comendador Mendoza. Madrid 1925. (Obras escogidas volum IV).

Vassermann, Jakob.—Golovin. Badalona 1932. (Bibl. «A tot vent» núm. 52).

Ossorio, Angel.—Historia del pensamiento político catalán durante la guerra de España con la República Francesa (1793-1795). Madrid 1913.

Vallvé, Manuel.—Mas historias de Wagner. Barcelona 1932. (Col. Araluce).

Casaponce, E.—Rondalles. Barcelona 1920-1921. Volums I-II.

Serra i Boldú, Valeri.—Rondalles populars. Barcelona 1932. Volums del VIII al XII.

Materials de totes classes Ciments "Griffi"
ROCALLA
Articles de la Casa Butsems i Companyia
Faroles i Tubs, de ciment centrifugat
Gran i variat assortit en Rajoles blanques, colors i dibuixos propis per a arrimaders i torretes
Casa especialitzada en articles verniçats
Articles de La Bisbal de Girona
IMATGES, NUMERACIONS I ROTULACIONS
Aquesta Casa s'encarrega de tota classe de treballs sobre rajola
Granet - Artificial - Ciment armat
ABANS DE FER CAP COMPRA VISITI'NS
Llorenç Bové
Plaça del Teatre, 8 VENDRELL

B. LARTIGAU
METGE
VIES URINARIES I APARELL RESPIRATORI
Consulta: Diumenges, de 9 a 12—Dimarts i Dijous, de 5 a 7 tarda
Carrer Baixada, 1, 2.on (antiga casa Telégrafos) VENDRELL

Esqueles mortuòries
ens encarreguem d'ordenar la seva inserció a tota la premsa diària de Barcelona
Mateixos preus de tarifa
Impremta Ramon. - Vendrell

# FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 4 de Març de 1893.

—Amb motiu de l'aniversari del 4 de Març, la edició ve dedicada quasi tota a la conmemoració de la data, publicant entre altres escrits, una valenta poesia de l'amic Joan Antich que porta per titol «Davant la tomba dels martirs del 4 de Març» i una interessant descripció de «Un episodi» degut a la ploma del col·laborador N. Bas i Socias.

—Es dona compte d'haver presentat la dimissió del càrrec el Secretari de l'Ajuntament en Sebastià Puigbonet i Corbella, qui exercí durant poc temps. El senyor Puigbonet era fill de Vallfogona del Riu Corp i en sa joventut a sa iniciativa es celebrà l'any 1879 el centenari del popularissim Vicens Garcia, vulgarment conegut per *Rector de Vallfogona*.

—A la manifestació que's formà aquell dia hi prengué part, a més del cor «La Lira», altre denominat «Lo Pensament» que, dirigit per en Ricard Llansà es presentava en public per primera vegada.

—Es dona la notícia de que havia sigut nomenat en data 21 de Febrer, Rector d'aquesta vila el Rvrent. D. Antoni Casellas, Rector que era fins llavors de Gavà.

—Als mostradors de la tenda de robes dels allavors senyors Mumbrú i Companyia s'hi exposà una artística creu feta en fang per la senyoreta M.ª Anna Guimerà, qui la dedicà a les victimes del 4 de Març. Era una meritòria obra d'art formant la creu uns troncs rústecs pintats en negre brillant i un adornament de roses, en or.

—Al Teatre Tivoli, uns joves de «La Lira» hi organitzaren una funció dramàtica en la qual s'hi representà el drama en un acte «La muerte de Colón», la comèdia en dos actes «Per vestir sants» i el joguet còmic «Lo primer dia». Durant els entreactes el cor cantà les pesses «Al 4 de Marzo» himne i «Goigs i Planys». A més s'hi llegiren poesies alusives a la diada.

—La companyia que actuava al Casino Circo posà en escena, a la tarda, «Republicanos con honra» i «La Dolores» i a la nit «La Reina loca de amor» i «La ressurrecció de la carn».

Per l'endemà diumenge eren anunciades a la tarda les obres «El registro de la policia» i a la nit «El señor cura» i la sarsula «La Marmota».

—Les eleccions de diputats a Corts que havien de tenir lloc a l'endemà diumenge, dia 5, no havien despertat gaire interès. En elles hi lluitaven els senyors Joan Fontana, fussionista i amb l'apoi oficial; Josep M.ª Alvarez, conservador i Odòn Martí, republicà.

# INFORMATIVES

## COMARCALS

### Llorenç del Penedès

### Una iniciativa exemplar

Hom sap que a Llorenç del Penedès uns quants joves bon xic solvents han organitzat un cercle de conferències, els temes de les quals són a voluntat dels conferenciants que son precisament els mateixos organitzadors.

La noble singularitat del fet ha desvetllat un vertader interès, no solament al poble sinò termes enllà. Si a aquests joves els mogués la vanitat hauria valgut més no parlar-ne, però ara que tothom sap que es mouen amb el màxim de senzillesa i que els assisteix un afany constructiu ioconfusible, hom saluda la bella iniciativa amb profunda simpatia

No comptem apreciar en llur gesta cap mena de Ciceró en el fórum, però n'hi ha ben bé prou amb saber que els impulsa una sana intenció d'elevar el caràcter de la joventut que els segueix. Vivim en una època de desvalorització, i en sortir tot d'un plegat un grup de joves que vulguin fer-li front amb una empresa digna a l'ensems que àrdua i compromesa, aquest fet mereix el nostre elogi més sincer.

Hi havem ajuntat la nostra col·laboració modestíssima, tot i sabent que el timbre de la veu exigua del valor pel rovell de la iusuficiència, no serà cap aportació mereixedora de tenir en compte, però poden estar segurs els que ens han invitat al concurs, que en el fons no els decepcionarem gens ni mica; podrien quedar defraudats si esperessin de nosaltres esclats de retòrica però no en el desig d'elevar el nivell moral i enrobustir el caràcter, menant-lo per camins de perfecció.

Sabem per pròpia experiència els guanys que ens proporciona aquesta obtenció, i volem, d'ésser possible, fer-ne obsequi; ens imaginem el dolor secret que experimenten els que sofreixen aquest mancament.

Be prou sabem que disposem d'institucions formadores del tipus d'home teòric, d'altres que ens donen el tipus d'home estètic, i altres el tipus d'home econòmic, però ens manca encara una escola essencialíssima que hauria d'elaborar-nos el tipus d'home social. Ja, referint-se al particular, ens ve a dir Dubois: tenim sobrades escoles que ens suministren coneixements necessaris per a fer-nos excellents tècnics en totes les rames de l'activitat humana, però ens falta una escola i és l'escola de fer homes. I justament és això el que es proposen—salvant la distància que va del poderós a l'esclau—aquests joves de la Societat Cooperativa de Llorenç del Penedès.

Seria enormement ridícul de viure amb la pretensió que el tipus d'home que ens manca el modelés «L'Acadèmia» de Llorenç, però ningú no dubta que un important riu d'Amèrica, neix precisament d'un manantial l'aigua del qual brolla humilment per un broc de canya que llença amb ritme pausat i silenciós.

AMADEU SICART

—

### Bisbal del Penedés

—Les festes de Carnaval celebrades a la Unió Republicana Federal s'han vist animadíssimes, vegent-se sempre el local ple del tot.

Al migdia del dilluns va tenir lloc un àpat de Carnaval al qual concorregueren 80 començals.

El dimarts a la tarda es feren unes lluides comparses i a la nit s'improvisà una paròdia de rádio donant noves carnavalesques. L'èxit fou complert i calgué repetir la broma el dimecres a la vetlla trametent el sermò del Carnestoltes, poesies i cançons pròpies del dia, donant peu a escenes molt còmiques.

Degut a l'èxit obtingut és quasi segur que la U. R. F. ampliará la novetat i pensa aplicar-la en alguns actes culturals i artístics, instal·lant inclús alts-parlants a l'exterior de l'edifici els dies de conferència.

Com a nota final direm que del dinar del dilluns sobraren vint pessetes que foren entregades a la beneficència local.

—El dilluns passat cundí la alarma a la vila degut a que la fábrica de teixits tocà la sirena de socor. Afortunadament la cosa no passá a majors. El fet fou degut a que a una obrera va embolicar-se-li la nuba amb un record de politxa i la pacienta presentava símptomes d'asfixia per extrangulació que sortosament desaparegueren de seguida.

### Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; nomenar una Comissió per tal d'organitzar els festetjos commemoratius de la proclamació de la República; heure esment del que s'ha recaptat durant la segona quinzena del passat mes de febrer; adquirir l'album commemoratiu de les Corts Constituients; concedir aigua per auxili d'obres a la Cooperativa «La Reforma»; nomenar una ponència per tal de que proposin de quins aparells d'extinció d'incendis s'ha de proveir la població; cedir a Joan Salvó els dos xiprers arrencats al Cementiri, pel preu convingut; que a la propera sessió s'hi porti l'habilitació de crèdit per tal de satisfer les obres de construcció de la fosa comú del Cementiri, quines obres han sigut ja començades; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

**Josep Aleu Massanet**
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
— I —
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

## NOVES

El Centre Nacionalista Republicà d'aquesta vila anuncia per avui a la nit i al Saló del Tivoli, un mitin al que prendran part els elements d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyors Elias Romeu, Lluís Pujol i Font, Josep Folch i Folch, Dolors Bargalló, Francesc Farreres i Duran, Jaume Aguadé, Joan Selvas Carner i Ventura Gassol i Rovira.

* * *

**Ramon Sanahuja Soler**
ADVOCAT
Tots els diumenges: Fonda del Comerç VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerá (abans St. Agustí) TARRAGONA

* * *

Ens assabentem per la premsa de que ha sigut nomenat jutge de Reus el que fins ara ha estat jutge de primera instància d'aquest partit don Carles M.ª Garcia-Rodrigo Madrazo, a qui felicitem per l'ascens tot i sentint que això l'obligui a deixar la nostra vila.

Degut a un oblid tingut en ressenyar al número passat l'incendi que va produir-se a la Casa Mumbrú, deixarem de consignar que la seva gerència ens havia encarregat donguessim des de aquestes planes les seves mes complertes gràcies i agraiment a tots quants contribuiren amb el seu esforç i ajuda a que aquell fos dominat i no prengués les proporcions que amenaçava. Ho fem avui cumplint aquella comanda.

* * *

**August Rossell**
Assoga miralls nous, procediment americà, també repara els tacats i ratllats.
PREUS ECONÓMICS
Per encarrecs dirigir-se: P. Garrofes, 11-Casa Angel

* * *

A la Rua celebrada el passat Carnaval a Barcelona, entre els molts carruatges anunciadors que hi figuraven hi destacava una carroça molt artísticament arranjada anunciant les cada dia més acreditades Geleres Tèrmiques «Iceberg» que construeix a vila l'amic Jaume Constantí, quina carroça fou premiada per el Jurat amb un dels premis especials.

Felicitem a l'amic Constantí i als artistes vendrellencs que'l secundaren en la construcció d'aquella, que fou bastida a vila.

* * *

**Vermouth Chambery (sec)**
és el millor aperitiu
**Vermouth Torino (dolç)**
Vins generosos i de taula
**Conyac**
**Anissats Rons, etc.**
CLASSES SELECTES — PREUS ECONOMICS
S. ESVERTIT
CARRER DEL 14 D'ABRIL, NÚM. 9

* * *

El temps dominant durant la setmana ha sigut d'un caient variable, havent començat amb pluja que tingué la virtut de foragitar les fredors i gelades de la passada setmana, que tant perjudicaren la collita de les ametlles i algunes sembradures de patates.

* * *

**SI V. ENCARE NO CUINA TOT AMB GAS, PENSI QUE ESTA PERDENT EL TEMPS**
LA FÁBRICA DE GAS PROPORCIONA UNES CUINES MODERNES EXTRAORDINARIAMENT ECONÓMIQUES :
Venta sense alteració de preu per donar facilitats
**Des de 2 ptes. mensuals**

* * *

El Carnaval vilatà enguany s'ha produit amb una intensitat inesperada, havent-se vist molt animats balls i comitives de carrer amb musicades de tota mena i amb sales plenes a curull per un públic freturós de ballaruga i d'armar camorra amb les batalles de boles de neu.

Durant els tres dies de Carnaval bé pot dir-se que la quasi totalitat dels vendrellencs han passat per les sales de ball i que la majoria han ballat tant com han volgut.

* * *

DEMANEU A TOT ARREU
ELS
**Sabons «Lagarto» i «Vascònia»**
Representant al Vendrell: NARCIS SOCIAS CARNÉ

* * *

De la casa editora A. Ortega, Aribau, 7, Barcelona, hem rebut un exemplar amb expressiva dedicatòria del nou llibre «Antologia Catalana de les vint millors poesies dels vint poetes mes grans», que ve a ésser com un compendi de la Poesia catalana en l'actual Renaixement.

Aquesta obreta que la Generalitat ha declarat d'utilitat a les escoles de Catalunya, es troba en venta a les principals llibreries i esdevé un bell llibre de lectura a les mateixes, així com també esdevé indispensable en les petites llibreries dels aimants de la literatura catalana.

Felicitem a la casa editora i li augurem un èxit.

* * *

Dissabte passat traspassá a millor vida i a la ciutat de Guadix, província de Granada, la virtuosa senyora Josepa Company Miquel, esposa del Comptador d'aquell Ajuntament en Marian Company i germana del nostre bon amic, el secretari d'aquest Ajuntament senyor Company.

Rebi tota la família de la malaurada senyora la expressió del nostre condol per tan sentida pérdua.

* * *

**Laboratori d'investigacions clíniques**
DEL
**DR. CASTELLVÍ**
Anàlissis d'orines, sang, esputs i productes patològics
REACCIÓ DE WASSERMANN

* * *

Amb satisfacció ens assabentem de que el nostre preuat amic en Jaume Carner, que com tots sabem està encara allitat a la clínica per la operació soferta, sortosament va ràpidament a bona cura, tant, que dintre breus dies podrà ja traslladar-se de la clínica al seu domicili.

Per la salut de l'il·lustre vendrellenc s'ha interessat des de'l President de la República al modest ciutadá que ha buscat en la nova de la premsa l'estat en que es trobava l'eminent republic.

Inútil dir com els vendrellencs també seguim el curs de la dolència del bon amic, i com en son de fervorosos els vots que fem per a que ben ràpidament estigui del tot restablert en la seva salut.

* * *

La comissió organitzodora dels balls celebrats el dia del dijous gras al Saló del Tívoli, ens prega fem avinent a les senyoretes assistents a dits balls, que els números premiats son els següents: Primer, 440; Segon, 400 i Tercer, 28 per el ball de la tarda, i el número 4, per el ball de la nit. Advertint, que de no passar a recollir els premis per tot el dia 12 del corrent es perdran tots els drets per adquirir-los.

* * *

«Centre Vendrellenc».—Demá tarda i nit: Estrena del film sonor totalment parlat en espanyol «Su última noche»; estrena del film sonor «A bordo del Shangai»; projecció de la revista «Diario Metro», acabant amb la cinta còmica sonora «Un baño a la turca».

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth amb les pel·licules «Llamas de juventud», «La hacienda del peligro» i «El cuarto mosquetero».

Teatre Tivoli.—Empresa artística Mestres-Querol. Avui dissabte, 4 de Març, tarda, sessió vermouth posant-se «Solico en el mundo» i la comèdia [illegible] tes «Gent d'ara». Diumenge, [illegible] dels Germans Quintero a base de la novela de Perez Galdós «Marianela»; nit: la comèdia en 3 actes «Los hijos artificiales».

Dilluns: Vermouth, «La barca dels afligits» i «La real gana».

* * *

### SECCIO RELIGIOSA

Diumenge, a les cinc de la tarda, funció quaresmal amb Via-Crucis i sermó de Quaresma.

Cada dia després del sant Rosari hi haurá Via-Crucis.

En la capella de les MM. Escolápies, diumenge començaran les Quaranta Hores acabant l'exposició de cada dia amb funció a les sis de la tarda.

El dimecres també a les Escolápies festa de l'Infant Jesús de Praga; a les deu ofici i a les quatre de la tarda, funció i imposició de madalles.

El dilluns, dia tretze, comensaran a la parróquia els Exercicis Espirituals per a senyores i noies.

## SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Matrimonis: Pere Truliá Moragas amb Teresa Murgades Domingo.

Defuncions: Pau Caralt Mañé, 77 anys, S. Salvador, 4; Elvira Jansá Socias, 45 anys, Garcia Hernandez, 42; Josep Montserrat Marimón, 45 anys, Nou 45.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

**SEGON PIS PER LLOGAR**
al carrer de Salmerón amb aigua, gas i electricitat. Donaran raò a la Llibreria de Valentí Carné.

**Fems de primera calitat**
a 18 i 20 duros el vagó. Aquell que 'n necessiti pot dirigir-se al **Bar del Pi** d'aquesta vila.